

Glavni motiv: zakonolom, hrepenenje po ljubezni, smrt
ideja: kritika malomeščanske družbe

Kdo je Ema in kaj pričakuje od življenja?

Ema je hčer nekega premožnejšega kmeta. Ker veliko bere romane, se ji zazdi življenje na kmetih dolgočasno. Zato se poroči z mestnim zdravnikom, ker predvideva, da je v mestu življenje boljše, bolj razburljivo in gosposko. Vendar kmalu ugotovi, da ji Charles, ne nudi vse ljubezni, pozornosti ter zabave, ki jo je pričakovala. Tudi mestece Yonville se ji zdi nezanimivo, ker je sanjala o gledališčih, plesih in zabavah. Zato se začne ozirati po drugih moških. Hoče živeti na ravni plemstva, celo služkinjo si hoče vzgojiti v spletično. Svojo sobo si opremi bogato, kot ji le dovoljuje mošnja njenega moža, vendar vseeno zaide v dolgove. Rada bi živela brezskrbno, razkošno, strastno in blaženo življenje, ki je v njenih razmerah zanj nemogoče. Ko pride do tega spoznanja in ko ji začne groziti davkarija, se zastrupi in umre.

V katerem prizoru romana se Emino življenje obrne na pot, ki jo pelje v pogubo?

Zdravniku Charlesu se je prišel osebno zahvalit na dom za uspešno zdravljenje markiz d'Andervilliers, kjer je videl Emo. Njena lepota in vedenje sta ga prepričali, da je zadosti "visoko" vzgojena in da jo lahko povabi na ples na gradu. Tam je Ema spoznala ves blišč in lahkoto življenja visokih slojev družbe. Videla je številne visoke gospode in spoznala markizo in nekaj soplesalcev. Eden izmed njih jo je naučil valček. Po tem dogodku je hotela tudi ona živeti tako, kot je videla na gradu, kljub temu, da ji njen položaj v družbi in njen mož nista služil kot trdna osnova za tako življenje. Kasneje, ko je že imela razmerje z Rodolphejem, je načrtovala, da bosta pobegnila v Genovo in si tam ustvarila tako življenje. Vendar je bil Rodolphe kot uspešen ženskar zadosti pameten, da je na dan pobega izginil neznanokam.

Natančneje opiši družbene razmere, v katerih živi Ema!

Gre za malomeščansko družbo devetnajstega stoletja, katere višji sloji so že težili k lahkem življenju in izkoriščanju nižjih slojev. Znanost je pridobiva na veljavi, kar ni bilo preveč všeč Cerkvi. Izvrsten primer za to je lekarnar Homais. Fevdalizem v tem času že počasi tone, meščanstvo dobiva vedno večjo vlogo v družbi. Ema misli, da je okoli nje le materialna in duhovna puščoba. Zanj dolgočasno življenje na kmetih, praznost meščanske družbe in skromnost usode jo omejujejo, čeprav jih sama ne presega. Nasproti jim postavlja le neomejeno uživanje v ljubezni in materialni dovršenosti. In prav ta materialna dovršenost ji kasneje postane pogoj za ljubezensko uživanje.

Kakšen je Emin odnos do moža in družine in kakšen do ljubimcev?

Ko Ema ugotovi, da ji njen mož ne nudi tistega, kar ona zahteva, ga začne prezirati in izkoriščati. Ugotovi, da je bila njena poroka preuranjena odločitev in da do Charlesa ne zmore čustev, ki sicer kar vrejo v njej. Prvo pravo zadoščenje občuti šele ob Rodolpheju, vendar ta ugotovi, da bi ga spravila ob dobro ime, ob imetje in v pogubo, če bi ostal z njo do konca. Kasneje, ko je Ema že z Leonom, tudi ta ugotovi, da je nenasitna in da ga bo izkoriščala v nedogled, če je ne bo črtal iz svojega življenja. Ko s Charlesom povijeta hčerkico, njeno veselje traja le kratek čas, kajti kmalu ji otrok postane le breme, na katerega mora računati pri svojih načrtih in jo tako ovira.

Ali se v pripovedi čuti avtorjeva moralna, družbeno-kritična ali kakšna druga ideja?

Mislim, da se v pripovedi čuti več idej: tako moralna kot družbeno-kritična, pa tudi romantične ideje, ki ponekod mejijo na realizem in naturalizem.

V katerih dogajalnih krajih se dogaja roman, koliko časa traja Bovaryjev zakon in katerim dogodkom je posvečeno največ pozornosti ?

V zgodbi so trije dogajalni kraji in sicer Tostes, Yonville in Rouen. V zgodbi je največ pozornosti namenjeno: ponazoritvi nasprotij med Charlesom in Emo, prikaz Eminih čustev in prikaz Emine tragične poti proti usodnemu koncu.

Opiši zunanost, označi notranost, ter povzemi notranji razvoj Charlesa Bovaryja.

Charles je živel v slabem družinskem okolju. Imel je razuzdanega očeta in razočarano, preveč ljubečo mater. Živeli so v malomeščanskem okolju. S trdom si je pridobil medicinsko znanje, bil je precej nerazgledan. V značaju ni imel nikakršnih izjemnih lastnosti. Bil pa je izredno čustven človek. Njegova čustva so bila globoka in iskrena, vendar neopazna, ker jih ni znal izraziti. Skozi zgodbo lahko vidimo njegov notranji razvoj. Prvo ženo Charlesu izbere mati. V tem zakonu Charles ni bil preveč srečen. Po smrti žene je začel obiskovati bivšega pacienta, ki je imel lepo hčer Emo. Z njo se je poročil. Za njega je bila ta poroka dosega največje možne sreče in hkrati prehod v nekakšno vsakdanje življenje. Vso to srečo pa izgubi po smrti Eme in se nekako vda v usodo in kmalu zatem tudi umre.

Opiši Emo, kot jo vidijo zaljubljeni Charles, Leon, Rodolphe in someščani.

Charles je v Emo izredno zaljubljen, zato je ljubil vse na Emi. Všeč so mu bili njeni lasje, cikle, ki jih je nosila, oči... Z poroko je Charles dosegel tudi začetek osebne sreče in prehod na vsakdanje oz. rutinsko življenje.

Leonova ljubezen do Eme je predvsem platonska. Prav tako kot Ema tudi Leon v tej ljubezni išče nek ideal. Ta ljubezen se konča z Leonovim odhodom.

Rodolph pa v Emi vidi, kot dober zapeljivec, svojo naslednjo žrtev. Pri dvorjenju o ljubezni uporablja romantične izraze, ki jih Ema prepozna kot izraz pristne strasti.

V opisu Emine poroke izlušči značilnosti družbenega sloja in njegove navade. Primerjaj ga z družbo na gradu Vaubyessard.

Na poroko je bilo povabljenih veliko ljudi iz obeh družin. Vsi gostje so bili lepo napravljeni in urejeni. Po vrst obleke si lahko ločil kdo pripada kateremu družbenemu sloju. Na poroki se je veliko govorilo, pelo, se preizkušalo, kdo je močnejši, prenašalo uteži, vzdigovalo vozove, poljubljalo ženske in jedlo. Pripravljeno je bilo veliko različne hrane. Ko so se odpravljali domov so komaj zlezli na konje, se zatikali v obcestno strmino...

Na gradu pa je bilo življenje bolj resno. Ko sta prišla s Charlesom na grad je Ema videla igralce biljarda, ki so bili resnih obrazov, s podbradki, oprtimi na visoke kravate. Pri večerji je bilo vse lepo urejeno, jedli so najboljšo hrano in gospe so bile lepo oblečene. Stregel pa jim je lepo oblečen sluga.

Kdaj se pri Emi pojavijo prvi znaki dolgočasje in na kakšen način se bori proti njemu? Kako dolgočas preganja kasneje?

Prvi znaki dolgočasje se pojavijo po plesu na gradu Vaubyessard. Proti dolgčasu se sprva bori tako da odšteva dneve do namišljenega naslednjega plesa v Vaubyessardu. Kasneje dolgčas začne preganjati z razmerjem med njo in Leonom.

Kako romantičnost Emine in Leonove ljubezni ustreza njunim predstavam o idealnem razmerju?

Emina ljubezen do Leona je kot nekakšna utvara da je ljubezenska sreča, edini življenjski cilj. Ema ljubi Leona najbolj takrat ko o njem sanjari. Romantičnost te ljubezni se kaže predvsem v hrepeneju in sanjarjenju, ne pa v pravi ljubezni, zato to ni predstava o idealnem razmerju,

Analiziraj Rodolphovo pismo in ga primerjaj z njegovim leporečjem ob poljedelskem shodu in ob zadnjem srečanju z Emo ?

Rodolph v pismu namenjenemu Emi zapiše, da jo zapušča zaradi vrednot in svetosti meščanskega zakona. To pismo je čisto v nasprotju z Rodolphovim govorjenjem ob poljedelskem shodu. Tam je z lepim govorjenjem čisto prevzel Emo. V pismu pa Emo hitro in hladnokrvno zapusti.

Analiziraj Emina verska čustva v romanu. Kakšno vlogo ima pri tem duhovnik Bournisien?

Najprej izvemo da ima Ema šibko samostansko izobrazbo in iz tega lahko sklepamo da je cerkvi še kar predana. To izraža s strastnim predajanjem liturgičnim obredom in kultu svetih reči. Vera ji tudi pomaga pri ozdravitvi in ji da občutek nezadoščenosti, novo zanimanje.

Ema pri svoji ljubezni s Leonom išče pomoč duhovnika, da bi ji ponudil uteho ali dal pohvalo za njeno upiranje strastem. Vendar tu ji Bournisien ne pomaga kaj preveč, saj ji s svojim neotesanim, nečutečim obnašanjem ne mora dati utehe ali pohvale za njeno upiranje strastem.

Kdaj se Emina pot prevesi navzdol in kdaj sama več ne obvladuje dogodkov?

Emina pot se prevesi navzdol takrat, ko jo oba ljubimca zapustita. Takrat se ji podre še zadnje upanje za dosego sanjskega sveta. Sama več ne obvladuje dogodkov takrat, ko sklene narediti samomor.

Kako Charles zve za Emini razmerji z ljubimcema ter na to reagira ? Zakaj pri srečanju z Rodolphom ne vede maščevalno ?

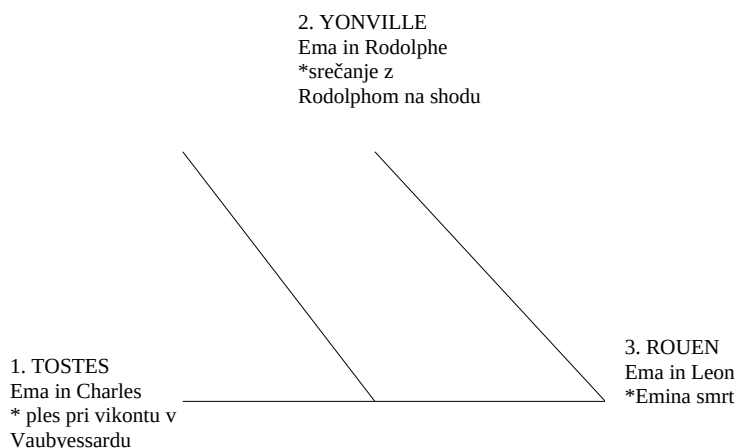
Za razmerje z Rodolphom izve takrat ko odkrije poslovilno pismo Rodolpha Emi. Na to reagira tako da zadevi sploh ne pride do dna in se zadovolji s svojo teorijo da sta imela samo duhovno razmerje.

Obnova:

Zgodba se prične z Charlesovim odraščanjem, tako, da najprej pomislimo, da je glavni junak knjige Charles. Charlesu po študiju medicine ženo izbere mati. V odnosu s svoje žene nima Charles skoraj "nobene besede", životari in ji hlapčuje, a kmalu po poroki mu le ta umre. Po ženini smrti okrepi obiske pri nekem svojem bivšem pacientu, ki je imel simpatično hči Emo, v katero se je Charles zaljubil. Ne dolgo po ženini smrti je sledila poroka in dokaj umirjeno življenje v Tostesu. Monotonost njunega življenja je razblinil le kratek obisk na gradu nekega markiza, kjer Ema prvič začuti željo do prešuštvovanja. Sledi selitev v Yonville, kjer Charles dobi službo okrajnega zdravnika.

Emi in Charlesu se kmalu po selitvi rodi hči Bertha, katere rojstvo pa v Emi povzroči nek negativen odnos do Charlesa. Prav tako pa se po hčerinem rojstvu Ema začne sestajati z Leonom, ki je pri okrajnem lekarnarju za praktikanta. Bolj, ko se navezanost na Leona veča, večje je Emino sovraštvo do moža. Leonov odhod iz Yonvillea Evo potre, a ne za dolgo, kajti spozna Rodolpha, ki jo osvoji na regijskem poljedeljskem semnju. Ema postaja v ljubezni do Rodolpha vse bolj vsiljiva, kupuje mu spominke in ga že spodbuja k temu da bi se z njo odselil, Rodolphe pa se s tem ni preveč strinjal in jo je zato zapustil. Emi se je zaradi tega zmračil um in hudo je zbolela. V tem času je za njo skrbel njen mož, kljub temu, da ga je žena odkrito sovražila.

Nekega dne Charles Emo odpelje v gledališče, kjer zakonca srečata Leona in ponovno vzplamti stara ljubezen. Ema se zato začne z njim shajati v mestu Rouen, kjer je imel Leon svojo službo. Za obiske Leona v Rouenu je bilo potrebno veliko denarja, zato se je Ema pričela zadolževati, kar pomeni začetek njenega propadanja. Možu krade denar, vendar pa je do njega vedno bolj prijazna. Zaradi dolga se na hišo razpiše rubež, zato začne Ema obupano iskati denar, s katerim bi plačala menice. Denarja ne dobi niti pri Leonu niti pri Rodolphu, zato si nato sama vzame življenje. Charles Emo še po smrti časti in zato duševno in fizično propade. Kmalu tudi sam umre, njegovo hči pa vzame na skrb neka revna teta.

Glavne osebe v romanu:

Ema Bovary: glavna oseba, si idealno podobo sreče ustvari iz slabe, umetniško problematične kvaziromantične literature in si sanjavo ustvari misel o pretirano strastni ljubezni, napeto in razgibano življenje v eksotičnih krajih, ter stalno viharo razodevanje čustev. Njena romantika je tako poenostavljena in primitivna, iskanje sreče pa zaradi nerealnih stereotipov obsojeno na propad. Njen konec je izraz skrajnega gnusa nad svetom, ki jo poplavi ob zadnjem zrušenjem samoprevare, dokončno odklanjanje življenja v povprečnosti.

Charles Bovary: je pravo nasprotje Eme. Je oseba, ki podzavestno in srečno sprejema življenje tako, kot je. Večinoma ga ob Eminem doživljanju stvarnosti razberemo kot podpovprečnega, tako da šele ob Emini smrti zaživi kot polna oseba in tragično umre od ljubezni za pokono ženo. V romanu se pojavlja kot oseba, ki je zaradi svojih nasprotij psihološko bogata in kompleksna ter sama po sebi živa in realistična.

Leon Dupois: je v začetku Emin dvojnih nasprotnega spola. Goji prav tako kot Ema poenostavljeno poenostavljeno podobo romantičnega sveta. Je pa šibkejše narave in bolj prostaški od Eme, zato se odloči za konformizem in malomeščansko povprečnost. Ko se loči od prezahtevne ljubice se poroči za neko gospodično Leokadijo Leboeuf.

Rodolphe Boulanger: je ženska in ljubitelj velikih besed in netveganih dejanj. Romantične strasti se poslužuje kot tehnike, ki mu omogoča pot do čutnih užitkov. Predstavlja predelan vaški lik osvajalca don Juana. Je, razen za naivno Emo, realistična podoba klavrne degradacije velikega ženskarja.

Dogajalni prostori:

- **Tostes:** V tem kraju sta mirno živela Ema in Charles po poroki. Tukaj tudi Ema začuti prvo željo prešuštvovanja

- Yonville: V Yonville sta se Ema in Charles preselila saj je Charles tu dobil službo okrajnega zdravnika. Dokaj hitro po selitvi se jima je tukaj rodila hči Bertha in v tem kraju je spoznala Leona, s katerim je kasneje imela prikrito razmerje. Kasneje v istem kraju spozna še Rodolpha, s katerim ima tudi razmerje, vendar zelo kratkotrajno.
- Rouen: Kraj, kjer je bil zaposlen Charles. Tu se je skrivaj sestajala z nekdanjim ljubimcem Leonom. Za pot iz Yonville v Rouen je potrebovala precej denarja, zato se je hitro zadolžila in ker ni imela sredstev za povratek stroškov je naredila samomor.

1.DEL

Na začetku prvega dela spoznamo dečka, ki se izkaže kot Charles Bovary. Starša sta ga vzgajala vsak po svoje, mati je bila izredno popustljiva, oče pa ga je vzgajal špartansko. Njegova mati je bila marljiva žena, ki pa je sčasoma postala živčna in zagrenjena. Oče je bil bivši zdravnik, ki se je držal strogih pravil tako doma kot v službi. Charlesa je materina vztrajnost in navdušenost pripeljala do študija medicine. Deček ni bil bistre glave, a je s svojo pridnostjo in vztrajnostjo končal šolanje. Njegova mati, ki je vedno skrbela za vse, mu je našla mesto vaškega zdravnika v Tostesu. Našla pa mu je tudi ženo, bogato vdovo sodnega izvrševalca iz Dieppa, žensko po imenu Heloiza Dubucova. Želel si je samostojnosti, vendar je po poroki žena oblekla hlače. Živel je pod njenim nadzorom in vestno opravljal svoje delo. Neke noči je Charles prejel pismo iz Bertaux-a, naj pride uravnati zlomljeno nogo gospodarja bližnjega posestva očeta Rouaulta. Tam je Charles spoznal gospodično Emo in se zaljubil vanjo. V Bertaux se je vračal vsak drugi dan. Temu je sledil velik prepir z jezo ženo, priseči je moral na mašni knjigi, da se ne bo vračal v Bertaux. Medtem pa je gospod Bovary starejši ugotovil, da je Heloiza v bistvu revna in je ves čas lagala o svojem »bogastvu«. Potem je hudo zbolela in umrla. Charles je bil vseeno potrta zaradi njene smrti, uteho pa je iskal pri Rouaultu in njegovi hčerki Emi. Dan sta preživela skupaj in odločil se je da jo bo zaprosil za roko. Ema polna romantičnih predstav o ljubezni (rada je brala knjige) je privolila. Svatba je bila razkošna, dolgotrajna in zabavna. Po poroki jo je Charles odpeljal k sebi v Tostes, kjer je Ema preuredila hišo. Bila sta srečna, da imata drug drugega. Ema in gospa Bovary pa se nista razumeli najbolje. Miril ju je Charles, ki pa se je izredno rad bahal z Emo in njenimi prelepimi risbami. Vendar pa je Ema kmalu po poroki spoznala, da je storila napako. Vzrok temu je bilo razočaranje nad zakonom in možem, ni bila srečna. Na tihem je Charlesu očitala, ker tega ni opazil, bil je dolgočasen, neduhovit, po ničemer ni hrepenel, nič! Vendar pa je Ema lepo skrbela zanj. Osrečevala pa jo je hrtica Djali, darilo lovskega čuvaja, s katero sta hodili na dolge sprehode. Edini vznemirljiv dogodek je bil ples pri markizu (državni tajnik), ki ju je tja povabil iz hvaležnosti Charlesu, ki mu je pozdravil tvor v ustih. Ples je bil na njegovem gradu. Tu je Ema srečala svet iz njenih sanj. Veliko je plesala, še posebej z vikontom. Zahrepenela je po tujih krajih, bogastvu, blišču in zabavah. Vendar je ta sanjski svet kmalu izginil, zatem je Ema še bolj zaničevala svojega moža. Zatekla se je v svoj sanjski svet in predala branju romantičnih romanov. Zanimarjala je gospodinjska opravila, odpustila služkinjo Nastazijo in najela novo, Felicito. Nato je Ema zbolela za neko živčno boleznijo, zato se je Charles odločil, da se bosta preselila v večje mesto Yonville. Pred odhodom je zažgala svoj poročni šopek. Kasneje je ugotovila, da je noseča.

2.DEL

Preselita se v Yonville, ki je od Rouena oddaljen 8 milj. To je trg, kjer je izredno razvito kmetijstvo, imajo pa tudi cerkev, lekarno, gostilno in pokopališče. Na začetku spoznamo najpomembnejše prebivalce mesteca: lastnico gostilne pri Zlatem levu, gospoda Homaisa in njegovo ženo, davkarja gospoda Bineta, trgovca Lheureuxa in gospoda Leona. Življenja v tem mestecu sta se hitro privadila. Charles se je že prvi dan seznanil s Homaisom, Ema pa z Leonom. Nato sta odšla v novi dom. Bližal se je čas poroda. Ema si je želela sina. Popolnoma

se je posvetila pripravam, vendar jo je umirilo, ker ni smela veliko na veliko zapravljati. Rodila je hčer, poimenovala sta jo Bertka. Emina želja po materinstvu je zamrla. Bertko je oddala v rejo h gospe Rolletovi. Ema se je začela veliko družiti z Leonom, hodila sta na sprehode, skupaj brala časopise, podarila mu je celo preprogo. Počasi sta se zaljubila drug v drugega, vendar sta oba to ljubezen prikrivala. Leon jo je večkrat obiskoval t namenom, da ji bo povedal kaj čuti, vendar ni nikoli našel pravih besed za pogovor. Charlesa je sovražila, hotela je biti z Leonom. Bertko je vzela iz reje in ji začela izkazovati materinsko ljubezen. Odšla je tudi k duhovniku, da se izpove svojih grehov. Ta čas pa se je Leon odločil, da odide v Pariz dokončati študij prava. Dnevi po njegovem odhodu so bili za Emo izredno mučni, preklinjala je samo sebe, zakaj ga je pustila oditi, a sčasoma je pozabila nanj. Začela se je učiti italijanščine, na veliko je nakupovala. Nekega dne pa je k njima prišel gospod Radolphe Boulanger, bogat mož, ki je Charlesu pripeljal svojega slugo, da bi mu puščali kri. Spoznal je Emo. Radolphe je bil izkušen zapeljivec in ženskar, Emo je videl le kot lahki plen. Nekaj dni kasneje pa se je v Yonvillu odvijal poljedelski shod. Radolphe je spremljal Emo. Pogovarjala sta se o vsem splošnem. Na prireditvi so bili razni govori, podeljevali so nagrade, po shodu pa je bila slavnostna gostija (skromna, revna...). Radolphe ji je izpovedal svojo ljubezen. Homais pa je napisal članek o shodu, ki je bil objavljen v Rounskem svetilniku. Po šestih tednih jo je ponovno obiskal in ji dvoril. Njuno razmerje je nevede spodbujal tudi Charles, ki je ženi predlagal jahanje konj z Radolphom. Charles ji je kupil kobilo in po dolgih ježah se je Ema le vdala Radolphovi ljubezni, postal je njen ljubimec. V njem je našla vse, kar je sanjala v mladosti. Pisala sta si ljubezenska pisma, se sestajala na Eminem vrtu in si izmenjavala darilca. Vendar pa je njuna zveza počasi propadala. Naveličal se je je, poleg tega pa ga je skrbelo za ugled. Radolphe je nekajkrat zamudil na njuna srečanja, počasi se je začela spraševati ali je ravnala prav in da bi bilo bolj pametno ljubiti Charlesa... Medtem sta se Charles in lekarnar Homais dogovarjala, da bosta hlapcu Hipolitu »popravila« kepaste noge. Na začetku je bilo videti, da je operacija uspela, Charles in Ema sta že sanjarila o novi, lepši prihodnosti in Charles ji je spet prirasel k srcu. Vendar operacija ni uspela, tako da so morali hlapcu odrezati nogo. Ema je zopet zasovražila Charlesa. Povrnila se je ljubezen med njo in Radolphom. Dajala mu je darila, ki jih je kupila pri trgovcu Lheureux-u. odločila sta se, da bosta na skrivaj pobegnila v Ženevo, vse je bilo pripravljeno, a je zadnjo noč Radolphe spoznal, da ne ravna prav, zato je sklenil, da jo zapusti. Emi je poslal poslovilno pismo, skrito na dnu košare z marelicami. Brala ga je na podstrešju, hotela je narediti samomor, vendar je pravočasno prišla Felicita. Ob kosilu je doživela živčni napad, ki se je razvil v daljšo bolezen. Charles je klical zdravnike, lekarnarja, kmalu pa je ostal brez denarja. V času njene bolezni ga je trgovec seznanil z Eminem dolgom in ker ni imel denarja mu ga je trgovec posodil. Ko si je Ema opomogla, se je vrgla v pobožnost, postala je zelo prizanesljiva in dobra do vseh, vzela je Bertko iz reje in jo učila brati. Vrt je dala prekopati, hranila je siromake,... Homais pa je Charlesu predlagal, naj jo odpelje v Rounsko gledališče slovečega tenorista. Odšla sta. Med samo opero je Ema obujala spomin na Radolpha. Med odmorom je odšel Charles po kozarec mleka za Emo, srečal pa je Leona. Ta je kasneje prišel v ložo pogledati gospo. Odšli so pred koncem opere, Ema je ostala do konca opere.

3.DEL

Leon jo je prišel iskati v hotel, kjer ji je končno izpovedal svojo ljubezen do nje, naslednji dan pa sta se dobila v cerkvi, cel dan sta se vozila s kočijo po mestu. Pri sosedu, Homaisu, je potekal prepir, kjer je Justin vstopil gospodarjevo sobo »laboratorij« in vzel kotel, ki ga ne bi smel. Felicita pa je Emi pritekla povedati, da je umrl njen tast, Charlesov oče. Ema pa je mislila le še na Leona. Za njo se je začelo novo obdobje življenja. Zagotovila si je 1x tedenske sestanke z Leonom. Charlesu je rekla, da se uči igranja klavirja, v resnici pa je bila z Leonom. Nekoč sta se s čolnom peljala na neke otočke, čolnar je govoril, da je maloprej peljal nekega

smešnega človeka po imenu Radolphe. Ema je bila rahlo šokirana, vendar se je še naprej posvečala Leonu. Vendar jo je ljubezen stala več in več. Stroške za njena potovanja, nove obleke in druge drobnarije ji je pomagal kriti vaški trgovec, dolg je bil vse večji. Finance so bile njena skrb, zato Charles ni vedel, da ga žena spravlja ob imetje. Tudi ljubezen z Leonom je počasi usihala, naveličala sta se drug drugega in ko je Leon enkrat, dvakrat zamudil na srečanja, se je vsa ogorčena vrnila domov. Prejela je pismo od sodišča, da mora v roku 24h ur plačati vsoto 8000 frankov. Prosila je trgovca, če ji posodi...ni ji! Prosila je tudi Leona in župana vendar denarja ni dobila. Ko je prišla domov so že popisovali njeno imetja. Spomnila se je na Radolpha, le ta je bil pripravljen obnoviti njuno razmerje, a denarja ji ni posodil z izgovorom da ga nima. Obtožila ga je svoje življenjske nesreče. Odšla je v Homaisov »laboratorij« in tam vzela arzenik in se z njim zastrupila, odšla je domov in možu napisala pismo. Začela je bolehati, dušilo jo je, bljuvala je, bledlo se ji je...Charles je klical razne zdravnike vendar je bilo prepozno. Umirala je dolgo in v velikih mukah. Po Emini smrti je Charles vedno bolj posnemal njen stil. dal jo je pokopati v treh krstah prekritih z žametom, v beli poročni obleki, čeveljčkih in z vencem na glavi. Charles jo je vedno bolj pogrešal in se spominjal lepih trenutkov z njo. Tudi njen oče je slabo sprejel novico o smrti hčerke. Pogreb je bil žalosten, a na njem ni bilo ne Radolpha ne Leona. Charlesa so dolgovi vedno bolj morili postal je obupan kar ga je vodilo v smrt. Našel je vsa ljubezenska pisma Leona in Radolpha. Bertka je odšla v varstvo neki revni teti, starejša gospa Bovary je umrla, Rouault je ohromel, Homais je zaslovel s svojimi članki in bil dobro preskrbljen do konca življenja.